

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

21 JANUARI 1994

ONTWERP VAN DECREET

**houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de bescherming
van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld,
opgemaakt te Parijs op 16 november 1972**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN.

1. INLEIDING

Op 16 november 1972 heeft de Algemene Vergadering van de Organisatie van de Verenigde Naties voor onderwijs, Wetenschap en Cultuur (UNESCO) een overeenkomst goedgekeurd inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, hierna te noemen de overeenkomst. De Overeenkomst is in werking getreden op 17 december 1975 en werd inmiddels door 107 lidstaten geratificeerd. België heeft, ondanks, herhaald aandringen van diverse zijde, deze overeenkomst nog niet geratificeerd.

2. ALGEMENE TOELICHTING BIJ DE OVEREENKOMST

2.1. Doelstelling

Het statuut van de UNESCO bepaalt o.m. dat deze organisatie kennis zal bewaren, vermeerderen en verspreiden door het behoud en de bescherming te verzekeren van het erfgoed van de wereld en door aan de betrokken landen de daartoe nodige internationale overeenkomsten aan te bevelen. Constateerend hoezeer het erfgoed wordt bedreigd, aan achteruitgang onderhevig is of verdwijnt, en overwegende dat de bescherming ervan op nationaal niveau vaak onvoldoende en onvoldoende blijkt, heeft de UNESCO een belangrijk

instrument willen creëren om op internationaal vlak te voorzien in een collectieve bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van uitzonderlijke universele waarde.

2.2. Inhoud

Het systeem dat door de Overeenkomst op een permanente basis wordt ingesteld bestaat, bondig weergegeven, uit de volgende componenten :

2.2.1. Een universele begripsomschrijving

De UNESCO heeft zich steeds beijverd om in de terminologie die voor deze materie gehanteerd wordt enige harmonisering door te voeren, opdat de begrippen zoveel mogelijk gelijk van inhoud zouden zijn in het taalgebied van de verschillende volkeren. Daarom staat in het eerste hoofdstuk van de Overeenkomst een vrij nauwkeurige omschrijving van het begrip cultureel en natuurlijk erfgoed.

2.2.2. Nationale en internationale bescherming : erkenning van de principes van de Overeenkomst

Elke staat die partij is bij de Overeenkomst erkent dat in eerste instantie op hem de verplichting rust de nodige internrechtelijke beschermingsmaatregelen te nemen. Daarenboven erkennen de overeenkomstsluitende staten dat het erfgoed dat op hun grondgebied gelegen is, tevens behoort tot het erfgoed van de gehele wereld. Deze erkenning impliceert dat de gehele internationale gemeenschap verplicht is tot samenwerking en bijstand. Het tweede hoofdstuk bevat derhalve geen concrete maatregelen, doch doet de staten de principes „erkennen” waarop het systeem voor internationale samenwerking en bijstand gebaseerd is.

2.2.3. Instellingen

De organisatie en de werking van het systeem berust op twee instellingen

– de intergouvernementele commissie voor de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van uitzonderlijke universele waarde (hierna te noemen : Commissie voor het Werelderfgoed), behandeld in hoofdstuk 111 van de Overeenkomst ;

– het fonds voor de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed dat van uitzonderlijke universele waarde is (hierna te noemen : Fonds voor het Werelderfgoed), behandeld in hoofdstuk IV van de Overeenkomst.

2.2.4. Procedures

Hoofdstuk V bevat de voorwaarden en regelingen inzake internationale bijstand die door de Commissie voor het Werelderfgoed kan worden verleend. De Commissie voor het Werelderfgoed bepaalt de procedure betreffende de aanvragen neemt de beslissingen voor het verlenen van bijstand.

2.2.5. Opvoedkundige programma's

De aangesloten staten streven naar een betere voorlichting over het cultureel en natuurlijk erfgoed.

2.2.6. **Rapporten**

De aangesloten staten rapporteren bij de Algemene Vergadering van de UNESCO omtrent de wettelijke en bestuurlijke voorzieningen die zijn getroffen voor de toepassing van de Overeenkomst.

2.2.7. **Slotbepalingen**

Hoofdstuk VIII bevat een aantal slotbepalingen betreffende de procedures van bekrachtiging, aanvaarding, toetreding, uitvoering, opzegging en herziening van de Overeenkomst.

3. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

3.1. Omschrijving van het begrip cultureel en natuurlijk erfgoed

Artikel 1

Het toepassingsgebied van de Overeenkomst betreft zowel het „cultureel” als het „natuurlijk” erfgoed. De tussenkomst van de mens is dus de determinerende factor voor de indeling van de gedefinieerde objecten. De omschrijving van het begrip cultureel erfgoed omvat al de goederen die ook vermeld staan in de definities van het Vlaamse decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten. Het begrip monument is volgens het decreet echter ruimer : het omvat immers ook al de roerende zaken die zich in het monument bevinden en die onroerend zijn door bestemming, terwijl de Overeenkomst niet verder gaat dan „werken ... van monumentale beeldhouw- of schilderkunst”. Het archeologisch patrimonium is begrepen in de omschrijving van de Overeenkomst, maar van (roerende) voorwerpen is geen sprake. Het is duidelijk dat de Overeenkomst enkel slaat op onroerende goederen. Voor ons land betreft het dus een aangelegenheid waarvoor uitsluitend de Gewesten bevoegd zijn.

Opdat de goederen in de zin van de Overeenkomst als „cultureel erfgoed” worden aangemerkt, moeten zij uiteraard bijzondere kwalitatieve eigenschappen hebben : uit historisch, artistiek of wetenschappelijk oogpunt moeten zij van uitzonderlijke universele waarde zijn. Het betreft dus een waarde die het nationaal belang overstijgt. De kenmerken historisch, artistiek of wetenschappelijk stemmen overeen met die van het Vlaamse decreet.

Wat de landschappen betreft – een term die in de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen niet wordt gedefinieerd – kan men stellen dat die voor het Vlaamse Gewest bijna volledig begrepen zijn in de omschrijving die de overeenkomst geeft van streken (Frans en Engels : sites) „werken van de mens of werken voortgekomen uit het samenspel van natuur en mens . . . “. De kenmerken die de streken in de zin van de Overeenkomst moeten hebben wijken evenmin af van wat in onze wetgeving en volgens onze normen wordt bedoeld.

Artikel 2

De omschrijving van het begrip natuurlijk erfgoed dekt de natuurmonumenten die in het Vlaamse decreet worden genoemd : „een onroerend goed, werk (van de mens of) van de natuur” en ook bepaalde landschappen in de zin van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen.

Behalve de eigenschappen van esthetische en wetenschappelijke aard, vermeldt de Overeenkomst expliciet het natuurbehoud in het algemeen en de habitat van bedreigde dieren en plantensoorten in het bijzonder.

Artikel 3

Uit wat voorafgaat volgt dat het toepassingsgebied, zoals door de Overeenkomst gedefinieerd, op geen enkel punt in tegenspraak is met de normatieve bepalingen die voor het Vlaamse Gewest gelden. Daarenboven behoort het tot de eigen bevoegdheid van elke Staat om in concrete de op zijn grondgebied gelegen goederen aan te wijzen die in het toepassingsgebied van de Overeenkomst vallen. Uit de aard van de zaak en krachtens artikel 107quater van de Grondwet en artikel 6, § 1, 1, 7° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zijn in ons land de Gewesten bevoegd om die goederen te omschrijven en aan te wijzen.

3.2. Nationale en internationale bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed

Artikel 4

De naleving van de algemene verplichting inzake bescherming die de Overeenkomst oplegt, wordt door de wetgeving die in het Vlaamse Gewest van toepassing is, ruimschoots gewaarborgd.

Artikel 5

De doelstellingen die in dit artikel vermeld staan geven aanleiding tot de volgende opmerkingen :

(a) het algemeen beleid inzake monumenten- en landschappen in Vlaanderen is gericht op dezelfde doelstellingen die de Overeenkomst voorstaat ;

(b) het Vlaamse Gewest beschikt over diensten die belast zijn met de uitvoering van dat beleid, georganiseerd binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Leefmilieu en Infrastructuur, meer bepaald :

- Administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;
- Bestuur Monumenten en Landschappen
- Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (adviesorgaan)
- Instituut voor het Archeologisch Patrimonium ;

(c) zo ook beschikt het Vlaamse Gewest over en maakt het gebruik van de mogelijkheden om zelf (eigen wetenschappelijke instellingen) of anderzijds door het geven van opdrachten aan derden (universitaire centra, federale instellingen, privé studiebureaus) wetenschappelijk onderzoek en technische studies en research van hoog niveau te doen verrichten. Met name maakt het Bestuur Monumenten en Landschappen geregeld gebruik van de gespecialiseerde diensten van het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium, een federale wetenschappelijke instelling met wereldfaam ;

(d) ter zake dienende maatregelen worden door het Vlaamse Gewest genomen in het kader van de decretale opdracht van het Bestuur Monumenten en Landschappen en van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium ;

(e) verscheidene onderwijsinstellingen in Vlaanderen geven een gespecialiseerde opleiding in de monumenten- en/of landschapszorg. Behalve de universitaire instellingen, kunnen in dit verband worden vermeld :

- het Hoger Architectuurinstituut van het Rijk – Afdeling Monumenten- en Landschapszorg te Antwerpen
- het Instituut voor Conservatie en Restauratie van het Sint-Lucasinstituut te Gent

In het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium te Brussel worden gespecialiseerde restaurateurs opgeleid.

Artikel 6

Het Vlaamse Gewest kan de beginselen van de Overeenkomst, die in dit artikel nogmaals beknopt worden aangegeven, zonder voorbehoud omschrijven :

1. de erkenning van het universele karakter van het in de artikelen 1 en 2 bedoelde cultureel en natuurlijk erfgoed ;
2. de verplichting tot onderlinge hulpverlening ;
3. de verplichting om geen opzettelijke maatregelen te nemen die aan het bedoelde erfgoed schade kunnen toebrengen.

Artikel 7

Dit artikel vergt geen commentaar.

3.3. Intergouvernementele commissie voor de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld

Artikel 8

1. De Commissie voor het Werelderfgoed, hierna te noemen „de Commissie”, is nu samengesteld uit 21 staten die partij zijn bij de Overeenkomst, verkozen door de Algemene Vergadering van de UNESCO. In de Commissie heeft momenteel dus ongeveer één vijfde van de aangesloten Staten zitting. Aangezien de Commissie over de meest uitgebreide bevoegdheden beschikt voor de toepassing van de Overeenkomst (zoals verder zal blijken), is het uiteraard niet zonder belang om er lid van te zijn.

2. De Commissie moet wel zo zijn samengesteld dat de verschillende gebieden en culturen van de wereld evenwichtig vertegenwoordigd zijn.

3. Vertegenwoordigers van de betrokken niet-gouvernementele organisaties die door de UNESCO zijn erkend, kunnen de vergaderingen van de Commissie bijwonen in een adviserende hoedanigheid. In dit verband moet worden vermeld dat ICOMOS België, dat deel uitmaakt van de door de UNESCO erkende Internationale Raad voor Monumenten en Landschappen (ICOMOS), een Vlaamse afdeling heeft die actief deelneemt aan de werking van deze belangrijke internationale niet-gouvernementele organisatie. Die afdeling dringt er overigens sedert jaren op aan dat België de Overeenkomst zou ratificeren.

Artikel 9

De samenstelling van de Commissie wordt volgens een bepaald rotatiesysteem regelmatig vernieuwd. Een eventuele Belgische kandidatuur zal tussen de drie Gewesten tijdig moeten worden afgesproken volgens een vooraf vastgestelde procedure, bv. in het kader van een samenwerkingsakkoord krachtens het nieuwe artikel 92bis, paragraaf 4bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en rekening houdend met de bepalingen van dit artikel van de Overeenkomst.

Artikel 10

Dit artikel vergt geen commentaar.

Artikel 11

1. Aan de basis van het systeem van de Overeenkomst ligt uiteraard het opstellen van de lijst van de goederen die tot het werelderfgoed behoren. Het is logisch dat de inventaris die het Vlaamse Gewest eventueel zou indienen, zal bestaan uit goederen die reeds krachtens de eigen decreet-wetgeving beschermd zijn.

2. Het opstellen, bijhouden en publiceren van de „Lijst van het Werelderfgoed” is een taak van de Commissie. De lijst wordt samengesteld op basis van gedocumenteerde inventarissen die de Staten overleggen en bestaat uit de goederen die de Commissie volgens door haar opgestelde normen aanwijst als van uitzonderlijke universele waarde.

3. Voor het opnemen van een goed in de lijst is de bestemming van de betrokken staat vereist. Volgens de gegevens waarover het Bestuur Monumenten en Landschappen beschikt zijn op dit ogenblik reeds meer dan driehonderd goederen op de „lijst van het Werelderfgoed” ingeschreven. Soms betreft het zeer grote natuurgebieden (zoals Serengeti in Tanzania) of stedelijke gehelen (Venetië), maar ook afzonderlijke en niet zo omvangrijke monumenten (Wieskirche) komen op de lijst voor. Het lijkt geen twijfel dat het Vlaamse Gewest, zelfs naar de strengste universele normen gemeten, voor een waardevolle aanvulling zou kunnen zorgen, vooral dan wat het cultureel erfgoed betreft.

4. De Commissie zal ook, wanneer de omstandigheden zulks vereisen, een lijst opstellen, bijhouden en publiceren van bedreigd werelderfgoed. Die lijst bevat goederen voor het behoud waarvan omvangrijke werken noodzakelijk zijn en waarvoor krachtens de bepalingen van de overeenkomst bijstand is gevraagd. Ook daarvoor omschrijft de Commissie de normen op grond waarvan een goed op de lijst kan worden ingeschreven. Een aanvraag tot inschrijving kan de Commissie pas weigeren nadat de aanvragende staat daarover geraadpleegd is.

Artikel 12

Dit artikel vergt geen commentaar.

Artikel 13

De Commissie is ook de draaischijf van het systeem met

De besluiten die zij neemt over het gebruik van de middelen van het „Fonds voor het Werelderfgoed” (waarover in hoofdstuk IV wordt gehandeld) kunnen van mondiaal belang zijn. Daarom ook is de wijze van besluitvorming zo belangrijk die in punt 8 van dit artikel wordt geregeld : uiteindelijk zijn er slechts 8 stemmen nodig opdat de Commissie (van 21 leden) een geldige beslissing zou kunnen nemen.

Artikel 14

Dit artikel vergt geen commentaar.

3.4. Fonds voor de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld

Artikel 15

Een „Fonds voor het Werelderfgoed” moet voor de nodige financiële middelen zorgen om het systeem van internationale bijstand operationeel te maken. Het fonds wordt voornamelijk van geldmiddelen voorzien door de verplichte en vrijwillige bijdragen van de Staten die partij zijn bij de Overeenkomst. Opmerkelijk is dat de Commissie bijdragen kan ontvangen die slechts voor een bepaald programma of project mogen worden gebruikt (geaffecteerde ontvangsten). De Overeenkomst bepaalt ook uitdrukkelijk dat aan de bijdragen geen politieke voorwaarden mogen worden verbonden.

Artikel 16

Wat de regeling van de bijdragen betreft, kan de aangesloten staat kiezen uit twee systemen van betaling : de verplichte of de vrijwillige bijdrage. Volgens het eerste systeem betaalt de Staat om de twee jaar het door de UNESCO vastgestelde forfaitaire percentage van 1 % van de globale nationale bijdrage aan deze VN-organisatie. Voor België zou dat een tweejaarlijkse bijdrage betekenen van ongeveer 1,2 miljoen BEF. In haar vergadering van 19 mei 1993 heeft de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring gehecht aan het betalen van 40 % van de door België verplichte tweejaarlijkse bijdrage. Dit houdt een budgettaire weerslag in van ongeveer 480.000 BEF in te schrijven op het artikel 12.21 (allerhande uitgaven voortvloeiend uit externe contacten) van het programma 62.2 (Monumenten en Landschappen). Volgens het alternatieve systeem verklaart de Staat zich bij zijn toetreding door de clause van de verplichte bijdrage niet gebonden en kiest derhalve voor het betalen van zgn. vrijwillige bijdragen. Die mogen regelmatig, d.i. ten minste om de twee jaar worden betaald en mogen niet minder zijn dan de bijdragen volgens het verplichte systeem. Het systeem van de vrijwillige bijdrage dient om bepaalde Staten die geen lid (meer) zijn van de UNESCO zelf, de mogelijkheid te bieden om toch partij te zijn bij de Conventie en de werking ervan te helpen financieren. Staten die achterstallig zijn met hun (verplichte of vrijwillige) bijdragen zijn niet verkiesbaar tot lid van de Commissie : no representation without taxation.

Artikelen 17 en 18

Met betrekking tot het aanmoedigen van schenkingen en het meewerken aan internationale geldinzamelingscampagnes, kan worden vermeld dat de overheid nu reeds steun verleent aan organisaties en **verenigingen die actief zijn op het gebied van de monumenten- en landschapszorg.**

3.5. Voorwaarden en regelingen inzake internationale bijstand

Artikelen 19 en 20

De goederen waarvoor internationale bijstand wordt gevraagd moeten behoren tot het cultureel en natuurlijk erfgoed van uitzonderlijke universele waarde, d.w.z. die zijn opgenomen of opgenomen kunnen worden in de lijst van het werelderfgoed of in de lijst van bedreigd werelderfgoed. In principe levert de aanvragende Staat zelf de nodige informatie en documentatie om de commissie in staat te stellen een besluit te nemen. Internationale bijstand kan evenwel ook verkregen worden voor onderzoek in verband met de identificatie van de goederen en voor opleidingsprogramma's. Sommige Staten beschikken immers niet over de mogelijkheden om hun cultureel en natuurlijk erfgoed zelf op een wetenschappelijk verantwoorde wijze te identificeren en te inventariseren.

Artikel 21

De Commissie bepaalt de procedure voor het onderzoek van de aanvragen en de elementen die het dossier moet bevatten. Daaruit moet o.m. blijken waarom de aanvragende Staat niet zelf voor de uitgaven kan instaan. Het is duidelijk dat Staten die tot de rijkere landen worden gerekend – zoals het Vlaamse Gewest – geen bijstand hoeven te verwachten. Verzoeken naar aanleiding van natuur- of andere rampen krijgen de hoogste prioriteit.

Artikel 22

Dit artikel bepaalt de verschillende vormen waarin bijstand kan worden verleend. De Commissie beschikt over de meest uitgebreide mogelijkheden. Het verlenen van subsidies echter kan slechts in uitzonderlijke gevallen en om bijzondere redenen gebeuren. De overeenkomst wil dus blijkbaar niet dat de Staten hun eigen verantwoordelijkheid te gemakkelijk zouden ontlopen door voor elk geval meteen een beroep te doen op de financiële steun van het fonds voor het werelderfgoed.

Artikel 23

De nadruk ligt veeleer op het verlenen van bijstand inzake opleiding, zodat minder ontwikkelde staten in de toekomst beter in staat zouden zijn om zelf het hoofd te bieden aan de problemen die het behoud van hun erfgoed stelt.

Artikel 24

Tevens wil de Overeenkomst de garanties inbouwen dat, vooral bij omvangrijke operaties, de nodige voorbereidende studies worden ondernomen om tot kwalitatief hoogstaande realisaties te kunnen komen.

Artikel 25

De aanvragende Staat moet zelf een „aanmerkelijk deel” van de kosten dragen van een programma of project. De internationale financiële bijstand is in principe slechts aanvullend.

Artikel 26

De afspraken tussen de Commissie en de Staat die bijstand ontvangt betreffende een programma of project worden vastgelegd in een overeenkomst. Daarin worden ook de voorwaarden inzake nazorg (blijvende bescherming) opgenomen, wat uiteraard van essentieel belang is.

3.6. Opvoedkundige programma's

Artikel 27

In dit artikel wordt nogmaals gewezen op het belang van opvoedkundige en voorlichtende programma's. Ook in Vlaanderen weet men uit ervaring dat een goed geïnformeerde en gesensibiliseerde bevolking de beste waarborg is voor een doeltreffend beleid inzake monumenten- en landschapszorg. Het Bestuur Monumenten en Landschappen streeft dan ook een degelijke en aantrekkelijke voorlichting na, o.m. door de publikatie van het tijdschrift M & L, door het verspreiden van allerhande informatieve en educatieve brochures e.d.m., door tentoonstellingen, door zijn actieve medewerking aan gespecialiseerde beurzen, campagnes en andere evenementen, waarbij vanzelfsprekend de open Monumentendagen (georganiseerd in het kader van de Raad van Europa) elk jaar een hoogtepunt zijn inzake de sensibilisering van een breed publiek.

Artikel 28

Mocht het geval van internationale bijstand aan het Vlaamse Gewest zich voordoen, dan zal de opdracht om zulks ruchtbaar te maken graag worden vervuld.

3.7. Rapporten

Artikel 29

Dit artikel handelt over de noodzaak van een behoorlijke rapportage aan de Algemene Vergadering van de UNESCO en aan de Commissie, maar vergt voorts geen commentaar.

3.8. Slotbepalingen

Artikel 30

Het Nederlands behoort niet tot de (5) officiële talen van de UNESCO. De onderhavige Nederlandse vertaling van de tekst van de Overeenkomst, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken op 31 oktober 1973, is dus niet „gezaghebbend” in het internationaal recht.

Artikel 31

Dit artikel vergt geen commentaar.

Artikel 32

Staten die toetreden tot de Overeenkomst, maar die geen lid zijn van de UNESCO, kunnen via het systeem van de vrijwillige bijdrage – conform artikel 16 – de vereiste betalingen aan het fonds voor het werelderfgoed verrichten.

Artikel 33

Dit artikel vergt geen commentaar.

Artikel 34

Zoals reeds vermeld in de bespreking van de artikelen 1 tot 3 zijn het in het gefederaliseerde België de Gewesten die bevoegd zijn voor de toepassing van de bepalingen van de Overeenkomst.

Artikelen 35 tot 38

Deze slotbepalingen betreffen procedurale aangelegenheden die in het kader van deze bespreking geen verder commentaar behoeven.

Brussel, 12 januari 1994.

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Verkeer,
Buitenlandse Handel en Staatshervorming,***

J. SAUWENS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de bescherming
van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, -
opgemaakt te Parijs op 16 november 1972

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister bevoegd voor de monumenten en de landschappen is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

De Overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, opgemaakt te Parijs op 16 november 1972, heeft volkomen uitwerking, wat het Vlaamse Gewest betreft.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel
en Staatshervorming,***

J. SAUWENS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

De Overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, opgemaakt te Parijs op 16 november 1972, zal volkomen uitwerking hebben, wat het Vlaamse Gewest betreft.

Brussel, 12 januari 1994.

Re minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Verkeer,
Buitenlandse Handel en Staatshervorming,***

J. SAUWENS
